

مبارزه تلفیقی (زراعی - شیمیایی) با علف هرز مرغ (Cynodon dactylon) در باغهای انگور

سید محسن حسینی

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی قزوین

شیوه معمول مبارزه با علف هرز مرغ، زراعی و یا شیمیایی است و هر کدام معایب و محاسنی دارد. از تلفیق دو روش مذکور از معایب کاسته شده و نتیجه بهتری حاصل می گردد. در این طرح طی سال ۷۷-۱۳۷۶ با استفاده از طرح آماری اسپلیت پلات بر پایه بلوک‌های کامل تصادفی و با سه تکرار دو عامل شخم در عمق ۲۵-۳۰ cm و عامل علفکش به مرحله اجرا در آمد، که عامل اصلی شخم با تیمارهای شخم پائیزه، شخم بهاره، شخم پائیزه - بهاره و بدون شخم و عامل فرعی علفکش با تیمارهای علفکش نابواس ۳ و ۵ لیتر در هکتار، علفکش فوکوس ۲ و ۴ لیتر در هکتار، علفکش راندآپ ۶ لیتر در هکتار به اضافه ۲٪ محلول سم سولفات آمونیوم و بدون علفکش مورد ارزیابی قرار گرفتند. ابعاد کرت‌های فرعی ۴ مترمربع در نظر گرفته شده و نمونه برداری‌ها در مساحت ۰/۵ مترمربع به عمق ۳۰ cm و تعداد دو نمونه دار هر کرت انجام گرفت که در آن کلیه ریزوم‌های زنده قبل از اجرای تیمارها و پس از اجرای تیمارها جمع آوری شده و وزن تر و وزن خشک آن محاسبه و مقایسه گردید.

در نتایج حاصل از تجزیه واریانس اثر عامل شخم در سطح ۵٪ معنی دار بوده و در مقایسات میانگین به روش دانکن تیمار شخم پائیزه - بهاره با داشتن کمترین میزان ریزوم با تیمار شخم بهاره و تیمار شخم پائیزه در یک گروه قرار گرفته و با تیمار بدون شخم در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری نشان داد. در مقایسات میانگین سطوح عامل علفکش اختلاف معنی داری مشاهده نشد ولی مقایسه میانگین اثرات متقابل عامل شخم و علفکش در سطح ۵٪ دارای اختلاف معنی دار بوده و اثر متقابل شخم پائیزه-بهاره x علفکش فوکوس بمیزان ۲ لیتر در هکتار کمترین و اثر متقابل تیمار بدون شخم x بدون علفکش بیشترین ریزوم را داشته اند.